

PRÁZDNINOVÁ RUBRIKA

- Prázdniny u nás a ve světě
- Anketa: Tuzemská vs. Zahraniční dovolená?
- Šestáci odpovídají: Když se řeknou prázdniny...
- Učitelé cestují

ŠKOLA POD (T)LUPOU

- Pan učitel Zatloukal a jeho etopedické vzdělání
- Medailonek paní zástupkyně
Rozhovor s paní vychovatelkou Ševelovou
- Pokec na rozloučenou aneb otázky na tělo pro paní učitelku Večeřovou

ZPRAVODAJSTVÍ

- Aneb co se u nás událo

SPORTOVNÍ RUBRIKA

- Sport nás spojuje

Instagram

(t)lupatym
ZŠ Tlumačov

to se líbí (t)lupatym a dalším (2754)

To jsme my! (T)Lupa 😎 #těšimesenaprázdniny #peťa
#alík #klárka #max #terka #julča #štěpa

#psanínásbaví

Milí čtenáři, prázdniny už jsou za rohem a je to cítit ve vzduchu. Všichni (včetně nás) jsou pozitivně naladěni a mají úsměv na tváři. Nastávají dva měsíce jen pro vás. Tak si je pořádně užijte! Společně s redaktory vám přejeme především pohodu a spoustu příjemných zážitků. A jestliže si najdete chvíli na lenošení, čtěte nás.

Tereza Šimoníková

PRÁZDNINOVÁ RUBRIKA

PRÁZDNINY U NÁS A VE SVĚTĚ

Čas letních prázdnin je pro mnohé z nás nejradostnějším obdobím v roce. Napadlo vás však někdy, že tady nebyly vždy? A nebo že prázdniny u nás a v jiných zemích nezačínají stejně a nejsou stejně dlouhé? Všichni už netrpělivě vyhlížíme 30. 6., kdy nám letos naposledy zazvoní a rozutikáme se domů. Pojdme se však společně podívat, kde se vlastně prázdniny vzaly a na co se mohou těšit také školáci ve vybraných zemích. (PS: Samozřejmě, že by se mnohým žákům líbilo, aby škola trvala dva měsíce a prázdniny deset, ale taková země na světě neexistuje ☺)

Něco málo z historie

Zatímco dnes můžeme v létě dělat prakticky cokoli, dříve musely děti v letním období pomáhat se sklizní obilí, a proto nemohly v tomto období plnit školní docházku. Osvícený panovník Josef II. však roku 1786 nařídil, aby byly hlavní prázdniny přesunuty ze září a října na červenec a srpen. První hlavní prázdniny tedy začaly až v červenci roku 1787.

Kde mají nejkratší prázdniny?

Možná bude pro vás překvapením, že nejkratší prázdniny mají žáci západní Evropy – Německo a Nizozemsko. Zde si žáci užívají v létě volno pouze na 6 týdnů. V závěsu za nimi se drží Anglie se sedmitýdenním odpočinkem. Francie a Švýcarsko disponují 7 týdny a většina střední Evropy (včetně Čechů) se pyšní 9 týdny. Pískat si mohou školáci z Itálie. Ti mají prázdniny již od druhého

červnového týdne a končí jim až druhý týden v září. (Cože? Vážně mají 14 týdnů prázdnin?) A pozor, Bulharsko překonává všechny rekordy – mají dokonce 15 týdnů volna.

Ne všichni mají prázdniny v létě

Například takoví Argentinci slyší své poslední zvonění v polovině prosince a do školy se vrací začátkem března. V těchto měsících u nich totiž panuje nejteplejší počasí. Nebo třeba v Indii mají prázdniny od března do května. Tady tvoří výjimku oblast Kašmíru. Zde žáci zasedají do lavic hned po deseti dnech volna. Opakem jsou například takoví Thajci. Ti mají prázdniny od února až do poloviny května.

A jak fungují prázdniny v Americe?

Tak nějak různě. Liší se to podle distriktu, ve kterém žijete. Délka prázdnin je sice závazná pro celé USA, ale jejich termín si může určit každá škola sama.

Liší se někde prázdniny dle věku dětí?

Ano. A nemusíme chodit daleko. Např. v Řecku mají delší prázdniny mladší děti a v Irsku a ve Španělsku je to opačně.

Přeji vám všem krásné prázdniny. Užijme si je ve zdraví a v pohodě, nezoufejme nad tím, že jsou moc krátké, protože vidíme, že někde mají i kratší, opustíme své počítače a vyjdeme na chvíli také ven. Vždyť už Archimédes věděl, že tělesu ponořenému do kapaliny je v létě tak nějak líp (obzvláště při 30 stupních ve stínu). ☺ A abych nezapomněla.

Nezávidíme Italům – oni totiž jiné prázdniny nemají a musí chodit do školy i v sobotu. Au! ☺

Tereza

ANKETA: TUZEMSKÁ VS. ZAHRANIČNÍ DOVOLENÁ?

Protože nás zajímalo, jak tráví dovolenou naši mladší i starší spolužáci, zeptali jsme se jich, zda jejich rodina preferuje spíše dovolenou u nás (tuzemskou), nebo v zahraničí. Pojďme se podívat, jak naši žáci na tuto otázku odpověděli.

Třídy	Tuzemská	Zahraníčí
1.	7x	12x
2.	5x	10x
3.	11x	8x
4.	2x	10x
5.	6x	8x
6.A	4x	11x
6.B	2x	9x
7.	1x	5x
8.	3x	13x
9.A	1x	9x
9.B	2x	11x

Podle výpočtů vyhrála dovolená v **zahraníčí** s výsledkem 106 žáků - a to na plné čáře. Celkem hlasovalo 150 žáků.

A co vy? Čemu dáváte přednost?

Štěpán

ŠEŠTÁCI ODPOVÍDAJÍ: “KDYŽ SE ŘEKNOU PRÁZDNINY, VYBAVÍ SE MI...”

“Tábor – každoročně sem jezdíme s holkama. Je to nejlepší zážitek. Letos jedeme do Krušných hor.”

“Cestování – jedeme s rodinou do Jeseníků.”

“Zážitky – trávíme čas s přáteli a se svými blízkými. Máme čas dělat to, co nás baví.”

“Pohoda – můžu odpočívat a hrát s kamarády PC hry.”

“Štěstí – jsem šťastný, že nemusíme chodit do školy”

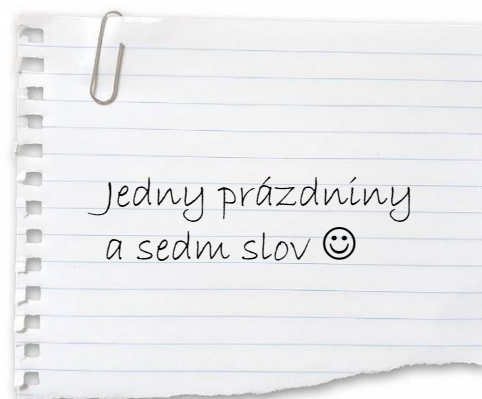
“Léto – teplo, koupání, opalování, můžeme trávit čas venku.”

“Sport – o prázdninách nemám tolik povinností, tak mi zbývá více času na to, co mám rád (fotbal, florbal, ping pong, rybaření,...)”

Jedny prázdniny a sedm slov 😊

UČITELÉ O PRÁZDNINÁCH CESTUJÍ

Zajímalo nás, kde budou trávit dovolenou naši učitelé, a tak jsme se to rozhodli zjistit. Bohužel jsme při svém dotazování nezastihli všechny, ale i tak zde můžete najít spoustu inspirace. 😊

Destinaci roku
vyhrává Itoška

Špagety a pizzu letos ochutnají paní učitelky Šimoníková, Večeřová, Karhanová a Sabová. 😊

Do Rakouska se letos vydají paní učitelky Benkovičová a Šimoníková. Ta odsud pokračuje dál do Slovinska a bude sjíždět divokou Soču.

Objevovat krásy naší vlasti se rozhodly paní učitelky Odložilíková, která zavítá do Velkých Karlovic, a Poštalková, která stráví svou dovolenou na Lipně.

Do nejoblíbenější české destinace v Chorvatsku zavítá paní asistentka Janáková.

Naše sousedy navštíví paní učitelky Bílková a paní asistentka Odstrčilová.

Do Řecka se letos vydá paní učitelka Jurášková.

Kuba, Denča a Helča

ŠKOLA POD (T)LUPOU

PAN UČITEL ZATLOUKAL A JEHO ETOPEDICKÉ VZDĚLÁNÍ

Zajímalo nás, proč má pan učitel Mgr. et Mgr. Bc. Hynek Zatloukal před jménem tolik titulů a jaké školy vlastně studoval. Rozhodli jsme se ho tedy zeptat a pan učitel se rozprávěl.

Všimli jsme si, že máte spoustu titulů. Povíte nám, co vše jste vystudoval?

Ahoj Aleši, v tom případě musím ocenit tvoji všímavost, protože v běžném životě žádné tituly až na výjimky nepoužívám. Dokonce o nich neví nejen většina mých kamarádů a kolegů v práci, ale ani mnozí členové mé širší rodiny. Ve škole obvykle používám maximálně titul Mgr. a všechny tituly používám výhradně v odborné rovině. Na pedagogické fakultě jsem vystudoval obory Speciální pedagogiku, Speciální pedagogiku pro učitele a Speciální andragogiku, na právnické fakultě právní specializaci Právo se zaměřením na sociální zabezpečení. Všechny na Masarykově univerzitě v Brně. Jen pro zajímavost: absolvoval jsem i dva předměty na lékařské fakultě, což byl kdysi můj tajný, avšak nedostižný studijní sen.

Na jaké speciální škole jste působil? A jak dlouho?

Odpovím víc ze široka. Od svých patnácti jsem se 20 let věnoval dětem v rámci volnočasových aktivit jako vedoucí různých oddílů, táborů či kroužků. Po vojně jsem začal pracovat jako etoped, tedy zjednodušeně speciální pedagog se

zaměřením na osoby s poruchami chování. Profese mě opravdu nadchla, avšak přišel Listopad 89 a příležitost k podnikání, jímž jsem chtěl získat zdroje pro založení soukromého dětského domova (DD). Do školství jsem se vrátil až po mnoha letech v „byznyse“ jako vychovatel, abych získal praxi pro řízení DD. Jenže jsem pak obdržel nabídky, zda nechci jít učit na ZŠ, ale i na VŠ. Výuka na „specce“ vyhrála. Působil jsem na školách ve Zlíně, Přerově, Troubkách a Kojetíně, zaměřených na podporu žáků se specifickými vzdělávacími potřebami, s různým zdravotním postižením a znevýhodněním, od lehkých až po těžká mentální postižení (MP), na školách „převážně romských“ a pro žáky se sociálním handicapem, i s výraznými problémy v chování. Bylo to velmi obohacující a naplňující prostředí, kde jsem se snažil pomáhat každému žákovi a dítěti individuálně, ale také velmi náročné a „vysávající“. Kvůli pokračující „bezbřehé inkluzi“ jsem opustil speciální školství a přešel do běžné základky. Problematice těchto žáků se nadále věnuji na legislativní úrovni při připomínkování nových právních předpisů.

Jaký je váš nejzajímavější zážitek z doby vyučování na speciální škole?

Zážitků je celá řada ve všech školách a zařízeních, nejen „speciálních“, těžko z nich vybrat jeden „nejzajímavější“. Pro mě osobně je jím dodnes asi prožitek s žáky se střední a těžkou mentální retardací. Jako škola jsme pro ně zřizovali speciální odloučenou třídu, jejímž vedením jsem byl pověřen. Byl jsem z toho nešťastný, protože jsem byl do tehdy až ambiciózně zaměřený. Doma jsme s dětmi řešili postupy do krajských a celostátních kol olympiád a různých soutěží, nebo úspěchy v národních přehlídkách ZUŠ. V roli speciálního pedagoga jsem byl aktivní v online skupinách pro žáky s mimořádným nadáním a talentem, což mi vše vyvažovalo moji profesi u děcek s lehkými handicapem. A naplňuje dodnes, neboť prožívám všechny úspěchy svých žáků jako svých vlastních dětí. Ale toto bylo zcela něco jiného. Zdánlivě nesmyslná práce, bez vidiny vědomostního pokroku či „úspěchu“. Byl jsem značně frustrovaný, nechápal jsem slova duchovních mistrů „My nepomáháme jim, ale oni pomáhají nám. My tu nejsme pro ně, ale oni pro nás...“ Vysvobodila mě až zkušená kolegyně, která mi na mé

hořekování, že učit je nemá smysl, když po měsíci dřiny už stejně zase nic neumí, odpověděla: „Já vám moc dobře rozumím, prožívala jsem kdysi to samé. Ale je to jednoduché, vždy když přijdete do třídy, představte si, že je 1. září a máte zase nové žáky, jen se stejnými tvářemi.“ A ono to fakt pomohlo! „Najednou“ se Patrik v 11 naučil číst, Honza v 16 skončil s plenami, Franta zvládal za měsíc, co dřív za půl roku... Takové bezbřehé nadšení mých žáčků, upřímnou vděčnost za každý společný den a pravou čistou lásku jako zpětnou vazbu za vynaloženou námahu jsem už nikdy nezažil. Jo Aleši, a také mně vše, co jsem dřív nechápal, teprve docvaklo.

Popište nám pár rozdílů mezi vyučováním na téhle škole a speciální škole?

Předně, žádný rozdíl ve smyslu výchovně vzdělávacího působení nehledejme. Didaktika, chtěli teorie vyučování, nebo cíle jsou v zásadě stejné.

Druhá, obdobně jako není jediná základka, tak neexistuje ani jediná „speciální škola“. Dělí se např. podle konkrétního zdravotního postižení žáků na školy pro žáky s mentálním postižením různého stupně, s kombinovaným, se sluchovým, se zrakovým, s tělesným (fyzickým) postižením, pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami (specifickými poruchami učení), na školy při zdravotnických zařízeních, ale třeba přičíst i dětské domovy se školou, diagnostické ústavy, střediska výchovné péče, věznice, kde všude také probíhá vzdělávání. Vyučování v nich se liší podle druhu postižení, použitých metod či organizačních forem tak, aby se co nejvíce vyrovnal handicap žáka se svými nedotčenými vrstevníky.

Učil jsem převážně na tehdejších ZŠ praktických, tj. školách pro žáky s lehkým mentálním postižením. I když název je trochu zavádějící, tak je to podobné jako učit

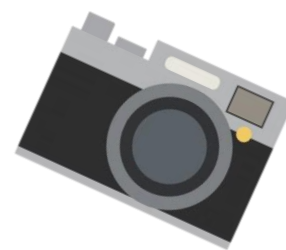
„slabší“ žáky na naší škole – třeba jednodušší zadání, více názornosti, opakování, pomalejší tempo práce a zejména individuální přístup.

Napadl či vyhrožoval vám někdy nějaký student na speciální škole?

Ne, nikdy mě nenapadl žádný žák (studenty už několik let nemáme) ani mně nevyhrožoval. Pokud v to nepočítáme např. hození židli při afektu žáka, nebo předvádění se u dospívajících pubertáků. Což se ovšem občas stává i ve školách hlavního proudu. Naopak, na to, že jsem pracoval i s žáky a dětmi a mladými dospělými z velmi narušeného prostředí, měli jsme v drtivé většině velmi korektní a srdečné vztahy. Je to o přirozené autoritě, vzájemném respektu a nastavení pravidel.

A – s nadsázkou Aleši – nikdy se neperu s tím, kdo má delší „ruky“, protože nohy už mně v mém věku neslouží. 😊

Aleš a Max

MEDAILONEK PANÍ ZÁSTUPKYNĚ

Požádali jsme paní zástupkyni Mgr. Terezu Šimoníkovou, zda by nám odpověděla, jaká jsou její NEJ. Souhlasila a odpovídala velmi otevřeně. Doplnili jsme také krátký medailonek, který pouze dokreslí její osobnost z pozice profesní.

NEJoblíbenější den v

týdnu: pátek – učím jen sloh a komunikaci (btw tuto část češtiny mám nejradši), ve vzduchu už je cítit víkend a všichni mají tak nějak lepší náladu

NEJoblíbenější měsíc:

červen – mám narozeniny 😊

NEJoblíbenější káva:

v zimě cappuccino, v létě espresso s růžovým tonikem 😊

NEJoblíbenější jídlo:

Italská kuchyně. Miluji pastu, gnocchi a pizzu na jakýkoliv způsob, mořské plody a tiramisu taky 😊

NEJoblíbenější zvíře:

To přece všichni vědí – pes. 😊

NEJoblíbenější zahraniční destinace:

Dříve bych nejspíš řekla Sicílii, ale po poslední dovolené je to Izrael (Tel-Aviv, Jeruzalém). Na Itálii však pořád nedám dopustit. 😊

NEJoblíbenější rostlina:

levandule – krásně voní, je hezká a dá se využít na kosmetiku, sirupy, dezerty – taková multifunkční rostlina 😊

NEJoblíbenější kniha:

Malý princ – člověk ho může číst v jakémkoliv věku a stále objevuje něco jiného. Je zde trefně vykreslen charakter mnohých dospělých.

NEJoblíbenější

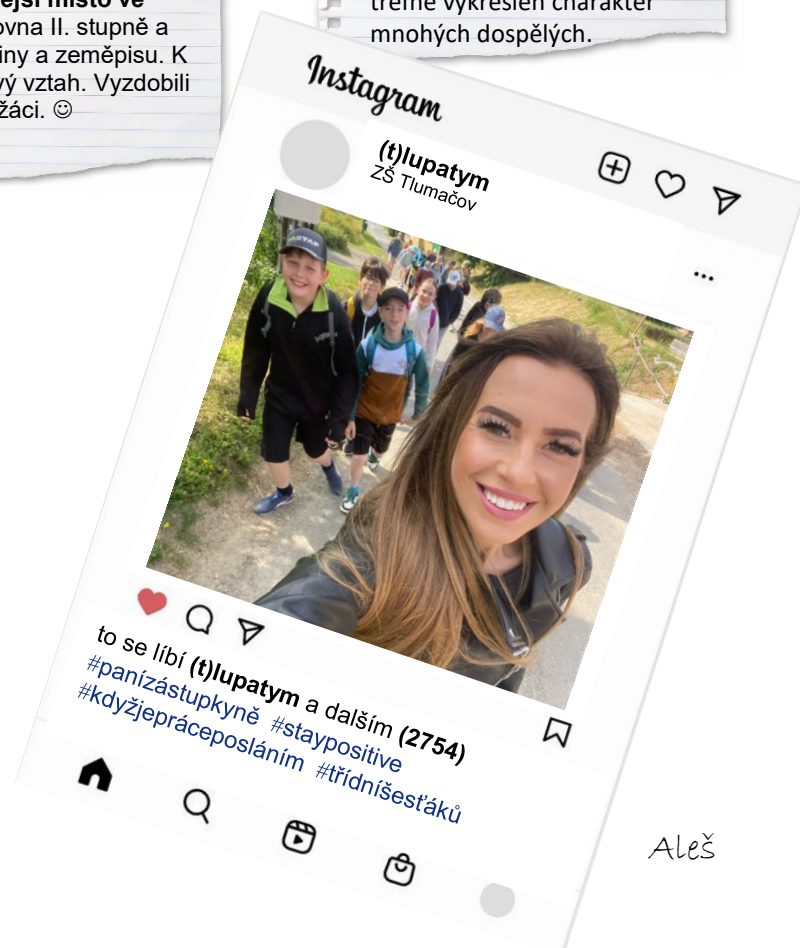
zpěvák/zpěvačka: Dara Rolins – má styl a je originální 😊

NEJoblíbenější místo ve

škole: sborovna II. stupně a učebna češtiny a zeměpisu. K té mám citový vztah. Vyzdobili ji moji první žáci. 😊

VIZITKA

- Vystudovala obor český jazyk a občanská výchova na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity v Ostravě.
- Poté si doplnila vzdělání o mediální výchovu a studium metodika prevence.
- Na naší škole učí od roku 2016 a od té doby má již třetí třídnictví.
- Kromě své aprobační učila také tělocvik a zeměpis.
- Od tohoto školního roku byla jmenována do funkce zástupkyně ředitele.
- Kromě čtení, psaní a dalších činností souvisejících s její prací má ráda tanec, zpěv, lyžování, cyklistiku a cestování.

Rozhovor s paní vychovatelkou Lotkou Ševelovou

Jak jste si jistě všimli poslední a nejzkušenější paní vychovatelkou, která nesmí hledáčku naší (T)lupy uniknout, je Lotka Ševelová. Zajímalo nás, jak to dělá, že je stále tak fresh a v pohodě a už to víme, celý rozhovor se nesl v pozitivním duchu a paní vychovatelka zářila jako sluníčko. Prostě a jednoduše taková je. 😊

Jak dlouho jste tady na škole?

Tady na škole jsem už 12 let.

Dobře, a byla jste na nějaké jiné škole předtím?

Byla jsem na jazykové škole 4 roky, a předtím ještě na oděvní průmyslové škole

Která byla nejlepší?

vzhledem k tomu, že jsem studovala švadlenu, tak na oděvní škole

Baví vás víc učení, nebo když děláte vychovatelku?

Jelikož jsem učila starší děti, tak víc učení

Co ráda děláte ve volném čase?

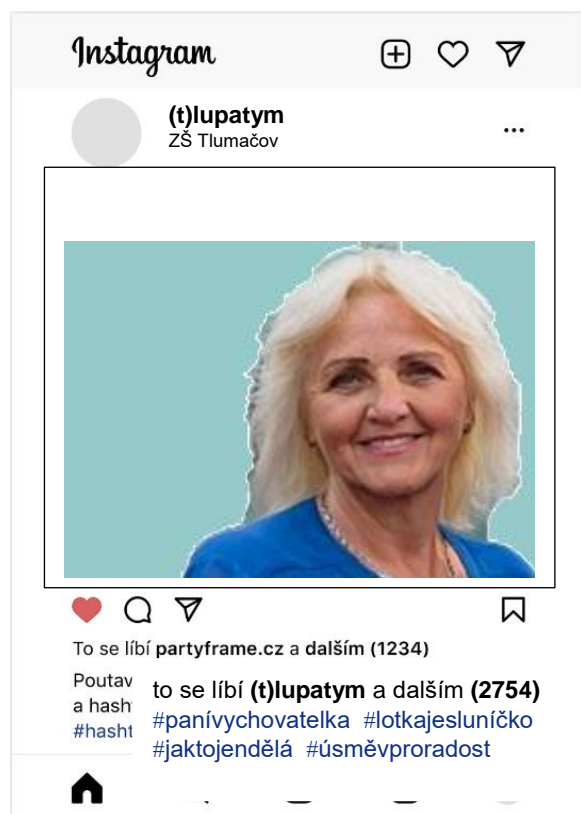
Ráda pečú dorty pro svá vnoučata, upekla jsem aktovku, penál, Harryho Pottera atd.

Čím jste chtěla být jako malá?

Sekretářkou nebo ekonomkou, ale nějak se mi to zamotalo a jsem tady

Tak dobře, děkujeme moc. Na shledanou

Tereza a Petr

RECEPT NA STÁLÝ ÚSMĚV

1. Myslete pozitivně
2. 1x denně si zacvičte
3. Obklopujte se věcmi a lidmi, které máte rádi
4. Dělejte to, co vás baví
5. Když něco nechcete dělat, řekněte NE
6. Mějte se rádi a pečujte o sebe, pak se budete cítit lépe.
7. Nenoste stres v sobě, někomu se svěřte a nebo se vykřičte

😊 Všeho moc škodí 😊

Pokec na rozloučenou aneb otázky na tělo pro paní učitelku Janu Večeřovou

Mít matikářku, která naučí, pobaví, zasměje se a obejmě...to se jen tak na žádné škole nevidí. A my ji máme! Bohužel už však její pedagogická kariéra letošním školním rokem končí a odchází zaslouženě do důchodu. Co má paní učitelka ráda a co na sebe práskla? Čtěte následující článek a dozvíte se víc. 😊

Matika nebo fyzika?

Je to 50/50 ale asi matematika.

Proč?

Protože učím větší žáky a je to konečně matematika.

Řízení nebo učení?

Jednoznačně učení. Protože mám ráda kontakt s dětmi.

Čaj nebo káva?

Určitě káva, protože je to můj životabudič.

A jaká je vaše oblíbená?

Malá silná černá káva.

Pes nebo kočka?

Rozhodně pes, náš velký černý mazlíček a součást rodiny.

Umění nebo sport?

Umění. A proč zrovna umění? Protože si myslím, že u sportu nevypadám dobře. 😊

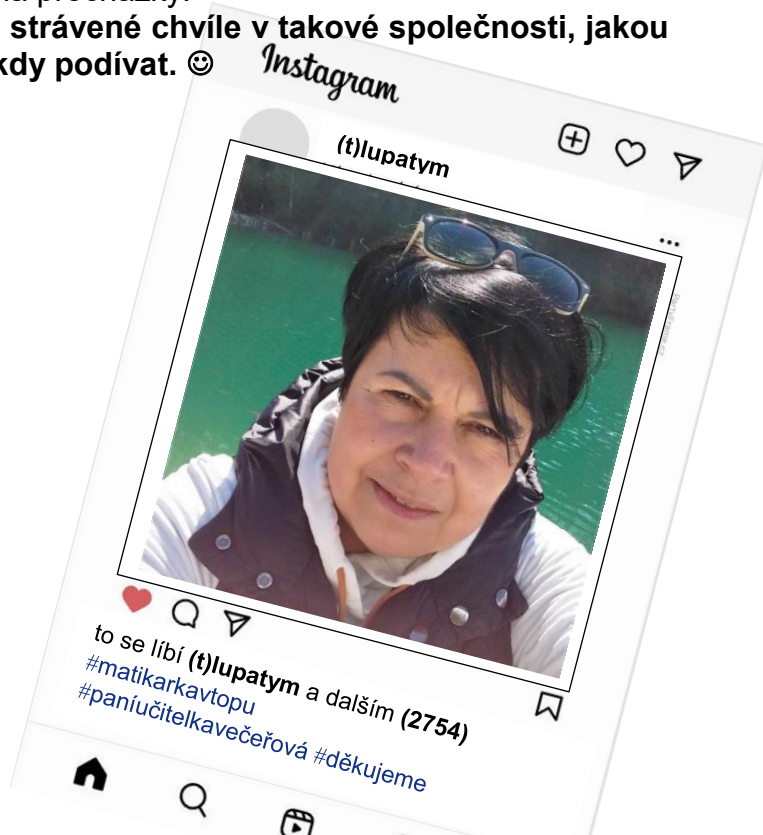
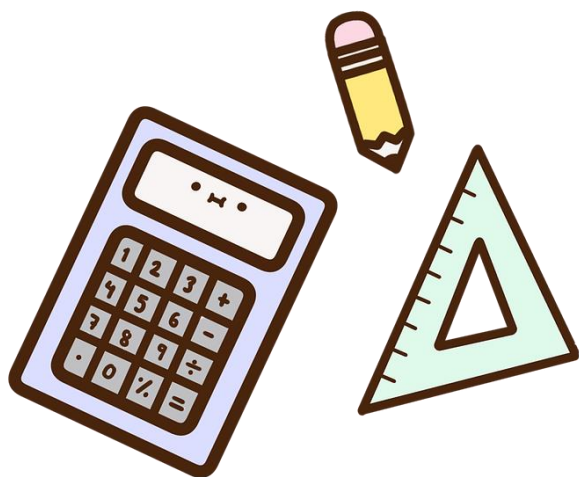
Černá nebo bílá?

No, jak už víte, tak určitě černá. Je to moje oblíbená barva.

A co budete dělat až odejdete z této školy?

Budu si užívat chvílky s mými vnoučaty, budu cestovat, věnovat se zahrádce a budu více sportovat, plánuji více jezdit na kole a chodit na procházky.

Děkujeme za rozhovor a přejeme příjemně strávené chvíle v takové společnosti, jakou si jen budete přát. A přijďte se za námi někdy podívat. 😊

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJSTVÍ

Poslední dva měsíce školy byly akcemi doslova nabitě. Každá třída byla na školním výletě (některé dokonce i vícekrát), s exkurzemi se roztrhl pytel, před rodiči a veřejností jsme se vytáhli akademii, oslavili jsme Den dětí a někteří z nás si doslova sedřeli kůži na cykláku. Vybrali jsme pro vás pouze několik akcí, tak snad se na nás ty nezmíněné (zapomenuté) nebudou zlobit. ☺

Cyklokurz „Slovácko“

23.-26.5. Bylo to boží, ale náročné. Přestože v Tlumáku padaly Trakaře, na Slovácku se na nás usmívalo sluníčko, takže se jezdilo jedna báseň. Nelze zapomenout také na bahnivé lázně, o které se nám naši instruktoři postarali.

Mezinárodní den dětí

Tak ten jsme letos oslavili o den později, na prvním stupni dokonce o týden. Myslíme však, že nikdo z nás se nezlobil. Druhostupňáři se vyblbli na fotbaláku, u badmintonu a na brusích a ti, co už měli sportu po krk, dali přednost umění, filmu. Mladší děti vyrazili tradičně do Lanáčku.

Akademie s podtitulem Kaleidoskop

1.6.

A proč Kaleidoskop? Protože jsme to složili společně. Někdo zpíval, někdo tančil, někdo zase hrál či sportoval a všechno to stálo za to! ☺

Školní výlety

- 1.-3. třída se vydaly poznávat Mladečské jeskyně a hrad Bouzov
4. třída vyjela do Kozoo ve Starém Městě
5. třída navštívila Ranč v Kostelanech a Rožnov pod Radhoštěm
6. A + B si vyšlápaly společně na hrad Buchlov
7. třída poznávala historické krásy Brna
8. třída si jela zavzpomínat na dětská léta do Galaxie
9. A jela na dva dny do Blanska a dale take do Věznice v UH. Hradišti
9. B navštívila Vídeň a ZOO Lešná

Družinka našla své talenty

1. místo - **Anička Pešková a Štěpán Krystýn** s písničkou Já husárek malý.
2. místo - **Jakub Bednařík, David Vičánek, Adam Oulehla a Tomáš Kotásek** jako Zombíci
3. místo - **Terezka Zelinová a Eliška Vrabčková** s tanečním vystoupením Večerníček

Devítka navštívila divadelní představení Baskerville: Záhada Sherlocka Holmese

SPORT NÁS SPOJUJE

Ne nadarmo si říkáme škola zdravého životního stylu. Ať se podíváme do kteréhokoliv třídního kolektivu, najdeme tam nějakého sportovce. V tomto čísle se zaměříme na žákyně z 5. třídy, 6.A, 6.B, které se ve svém volném čase věnují házené.

Náš tým se jmenuje TJ Jiskra Otrokovice

Hrajeme asi dva roky.

Jedná se o kolektivní míčový sport.

Hrají proti sobě dva sedmičlenné týmy.

Hrajeme na dva poločasy po 25 minutách.

Cílem je dopravit míč do branky protivníka.

Dvakrát týdně máme trénink.

Je to sranda.

METODIČKA RADÍ: STAY SAFE

NETIKETA — ANEB ZÁSADY CHOVÁNÍ NA INTERNETU

Prázdniny nám poskytnou více času na surfování a pravidelné užívání sociálních sítí. Je však třeba mít na paměti, že i zde platí nějaká pravidla, která je lepší dodržovat. 😊

- 1) nečiň druhým to, co nechceš, aby oni činili tobě
- 2) dodržuj stejná pravidla jak na internetu, tak i v reálném životě
- 3) myslí na to, kde se v kyberprostoru pohybuješ
- 4) pamatujte, že i ostatní mají plno práce, takže se vám pravděpodobně nebudou moci hned věnovat
- 5) vytvoř si svoji dobrou pověst v online světě
- 6) sdílej své znalosti
- 7) nenechej se ovlivnit emocemi
- 8) buď laskavý k ostatním, i když udělají nějakou chybu

PODĚKOVÁNÍ

V závěrečném čísle tohoto školního roku nesmíme zapomenout na vyjádření velkého díky všem pedagogickým i nepedagogickým pracovníkům školy.

Tým (T)lupy

TIP PRO TEBE

Napadá tě, co by sis rád/a v našem časopise přečetl/a? Oslov některého z našich redaktorů a v dalším čísle se o svém tématu dozvíš víc. 😊

Časopis (T)LUPA vzniká za podpory projektu Šablony I - ZŠ Tlumačov – Personální podpora, profesní rozvoj pedagogů a inovativní vzdělávání žáků